

ABONAMENTELE

Pentru Capitală, pe an	36 lei.
pe 6 luni	18 lei.
pe 3 luni	10 lei.
Pentru Districte, pe an	20 lei.
pe 6 luni	12 lei.
pe 3 luni	7 lei.

Abonamentele se primesc la Administrația, fie direct la birou, fie prin poșta, trimițându-se franco adresa și contul abonamentului.

Scrisorile nefrancate nu se primesc.

Un număr 10 bani în Capitală

REDACȚIA
No. 14. — Strada Covaci — No. 14.
Typ. St. Mihailescu.

TIMPUL

ANUNȚURI ȘI INSERTII

Linia de 10 litere pe pag. IV-a; 35 bani, pe pag. III și IV. Alte inserții pe pag. IV, rândul 50 b pe pag. III și IV.

Anunțurile și inserțiile se primesc în București, la Administrația ziarului: în Viena, la birourile de anunțuri Herrich Schick, Wollzeile 12; — A. Oppel, Stubenstain 2; — Paris, G. Adam, rue Clémence 4; — Compania generală de publicitate G. L. Daube et Cie; în Londra, Frankfurt, Berlin, Zurich și New-York prin compania generală de publicitate G. L. Daube et Cie.

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

Un număr 15 bani în Districte

ADMINISTRAȚIA
No. 14. — Strada Covaci — No. 14.
Typ. St. Mihailescu.

București, 14 ianuarie.

Ieri, în Cameră, d. Nic. Ionescu a desvoltat interpelarea făcută lui ministru de război în privința întârzierii publicării unui raport oficial despre operațiunile armatei noastre în campania din Bulgaria. D. Ionescu cere să se facă numai această publicare, de care ce vede publicațiunii străine scind un istoric fals sau necomplet al acelei campanii. Interpelatorul citează pasaje din acele publicațiuni, și face o desvoltare a interpelării plină de mici reușități de ironii picante la adresa d-lui ministru de război. Astfel, dintr-o publicațiune franceză asupra războiului orientat 1877—78, citind un pasaj relativ la luarea Răhovei, zice că acest episod trebuie să fie scump d-lui ministru de război, care avea comanda acelei operațiuni militare, și care, dacă nu trăi în timpuri mai puțin democratice, s'ar numi astăzi «ducele de Răhova». În pasajul citat se spune apoi că d. colonel Slăniceanu — pe atunci era colonel — și generalul Leyendroff, după o înțelegere prealabilă, au hotărât atacul Răhovei pentru ziua de 19 (7) noiembrie, și că d. colonel Slăniceanu să dea atacul reul, și generalul rus să facă numai o demonstrație. Aci interpelatorul face o mică parenază pentru a releva faptul caracteristic că în toată campania aceasta preminează sentimentul religios a predominat; până și chiar asaltul cel mare dela Grivița s'a făcut fiindcă era ziua sf. Alexandru, negreșit pentru a se face din luarea acelei cetăți un plocon împăratului Alexandru, și acest fapt nu este fără importanță. Poate, zice d. Ionescu, că tot asemenea a voit și d. Slăniceanu să aibă la luarea Răhovei, intervențiunea sfinților Voievozi Mihail și Gavril. Gluma aceasta a produs multă ilaritate.

Interpelatorul citează apoi pasaje exacte, cari au fost desmintite de un locotenent român, d. Vasiliu. Acesta, împins de un sentiment de dăvăr și de dreptate, a căutat să rectifice neadevărurile spre a imbecila acreditarea lor. Interpelatorul nu se îndoiește că d. Slăniceanu a recompensat pe acel d. ofițer pentru lucrarea lui. O voce din Adunare înterupe pe d. Ionescu cu cuvintele: «Ași! l'a dat afară!» — «A! aceasta ar fi monstruos!» — răspunde d. Ionescu, nu cred că e posibil pe d. Slăniceanu a lovi un ofițer pentru o lucrare de asemenea natură. — Pentru a se putea scrie istoria adevărată a campaniei, pentru care lucrare d. ministru al războiului a pus un premiu, trebuie descoperite documente oficiale; de aceea interpelatorul le cere numai decât. În fine d. Ionescu conchide că dacă d. Slăniceanu ca ministru de război va veni să spună cu argumentele d-sale politice, istorice și geografice, că nu este bine să se publice acele documente, atunci se va face apel la d. Slăniceanu, comandantul trupelor dela Răhova să publice acele documente. Oratorul zicecă, dacă și așa va rezista d. Slăniceanu, va propune o moțiune în cuprindere că în opinia Camerii este și util și oportun să se dea publicității relațiile oficiale supra campaniei. De amintiri, d. Ionescu declară că nu va motiva propunerea, ca să nu se zică că este o împunsătură, un atac, măcar demonstrativ, dacă nu real, asupra poziției d-lui Slăniceanu. Multă ilaritate și aplauze prelungește.

D. ministru Slăniceanu spune că adădat ce s'a terminat războiul s'a primit o comisie de ofițeri supe-

riori ca să culeagă documentele și să facă istoricul campaniei. Această comisie lucrează, și e mai bine ca istoria să se facă mai târziu, pentru că evenimentele istorice sunt ca munții, cu cât se depărtează cinea de ele, cu atât le vede mai clar. D. ministru nu spune nimica despre locotenentul Vasiliu, dacă pentru lucrarea lui l-a recompensat, sau l-a dat afară, cum a spus interrupătorul d-lui Ionescu. Cât despre împunsăturile personale ce i le-a dat interpelatorul, d. ministru nu voește, zice d-sa, a le răspunde.

D. Ionescu replică.—D. Ferichide este de un temperament prea sever, foarte deosebit de al tuturor colegilor. Pe câtă vreme toată adunarea, și iată cazul de a zice: fără deosebire de nuanțe politice, petrecea foarte bine cu acest incident, d. Ferichide îl consideră ca un scandal și cere închiderea discuției. Adunarea își sacrifică dispozițiile vesele temperamentului sever al onor. seu coleg, și d. Schileru ia cuvântul ca să își desvolte interpelarea în privința obstacolelor ce se aduc comerțului român cu carantinele austro-ungare de vite.

D. Schileru promite ca totdeauna să nu va abuza de paciența Adunării, dar își uită promisiunea. D. Schileru încheie în sfârșit, printr-un remarcabil aforism filosofic și politic, merit a smulge aplauzele colegului d-sale d. S. R. Becheanu: «Comerțul este floarea vieții omului și chiar a Statului». — D. ministru de externe schimbă vederile d-sale de economie politică și de drept internațional cu interpelatorul; asemenea dd. Sefendache, Aurelian și Il. Isvoranu. Un mic incident neplăcut turbură aceste discuțiuni științifice. D. Isvoranu face o aluziune prea aspră la decorațiunile austriace. D. ministru de externe face un *lapsus* — *lapsus* de sigur — foarte dureros; cităm textual: «Ved că cu ocaziunea acestei discuțiuni a porcilor, a găsit d. Isvoranu un *lérém*, care a crezut că i este foarte *propice* ca să și arate *talentul seu* de declamațiune (ilaritate) și să vorbească de decorațiuni pe cari nu le are, dar pe cari ar voi să le aibă... (ilaritate, apiauze)». — Această discuție s'a închis fără nicio altă urmare.

La ordinea zilei apoi, verificarea alegerii col. II de Ilfov, în persoana d-lui C. Nacu. Cu ocazia desbaterii acesteia, d. Dimancea, amintind și alegerile din 1870, zice că țara a condamnat opoziția și pe partidul guvernamental l-a laudat. D. Stoiloian cere să nu se închidă discuția pentru a se tracta numai decât procesul vechiu ce există între opoziție și partidul dela putere. D. Stoiloian crede că este momentul a se răfui socotelele acestea. Includerea discuției, pusă la vot, se respinge, și d. Lahovari ia cuvântul. Onor. reprezentant conservator pronunță un discurs, pe atât de important pe cât de scurt, pe care îl vom da mâine în întregul său. D. Lahovari apără memoria lui M. Costache Iepureanu, pe care d. Dimancea cutează s'o atingă deja, când încă nu s'a recit de tot ce nuaștă mult regretatului bărbat de stat, și lămurește a cui e vina pentru violențele ce s'au comis, mai mult decât astăzi în mișcarea electorală. — Alegerea d-lui C. Nacu este validată.

D. ministru de justiție în numele guvernului, declarase categoric luni, că adoazi marți, ieri, bugetele vor fi înaintate Camerii. D. Lahovari zise: «Deși această declarație nu e făcută conform re-

gulamentului, ne face mare bucurie.» Bucuria d-lui Lahovari a fost amăgitoare; declarația d-lui Tache Giani era o farsă: Camera n'a văzut bugetele, cum nu le-am văzut nici noi.

ȘTIRI TELEGRAFICE.

— Serviciul AGENȚIEI HAVAS. —

Roma, 25 ian. — Guvernul grec a informat pe agenții săi în străinătate că propunerea Porții pentru o conferință la Constantinopol este mai defavorabilă intereselor Greciei decât ar fi arbitrajul. A ordonat agenților săi de a exprima această idee guvernelor pe lângă cari sunt acreditați.

Londra, 25 ian. — «Times» crede a ști că conferința ambasadorilor se va întruni la Constantinopol peste cinci-șase zile spre a ajunge la o soluțiune pacifică a neînțelegerii turco-grece. Ziarul englez zice că e probabil că Ianina și Metzovo vor rămâne Turciei și că Grecia va avea Larissa cu un teritoriu mărginit din punct de vedere strategic.

(NB. Să se vadă ultime știri telegrafice pe pag. a treia).

Proiectul de lege Grădișteanu

pentru modificarea art. 409 din procedura civilă.

Cu toată combaterea ce ne mai face «Pressa» în ultimul seu număr dela 10 ianuarie, noi rămănem statornici a crede în legitimitatea și utilitatea proiectului Grădișteanu. Considerăm încă acest proiect ca un complement necesar și strins legat cu legea din 20 februarie 1879 prin care s'au suprimat din legea noastră civilă clausa penală și stipulațiunile de anatocism. Fără această nouă lege efectele celei din 1879 rămănegăzite numai la o clasă de contracte, cele mai rari, și la o clasă de oameni precum sunt industriașii și rentierii mai puțin numeroasă și relativ mai înstărită; iar pensionarii și funcționarii rămănelăși în prada cămătarilor cari continuă a practica clausa penală și anatocismul în toată libertatea, neimpiedecați, sub forma contractului de cesiune a pensiunilor și lefurilor. Cămătarul rămăne astfel un exploatare privilegiat a unei clase de oameni cea mai puțin avută și cea mai expusă la vicistitudinile vieții prin pozițiunea și vârsta ei; căci numai cămătarul obicinuște asemenea contracte, și numai cu asemenea nenorociți contractează. Aceasta i este meseria lui.

Intrebăm dar pe contradictorii noștri cari ne vorbesc de rigurositatea principiilor, dacă voesc să perpetue această revoltantă anomalie în societatea noastră; dacă voesc ca legile făcute pentru a combate spiritul de cămătă care demoralizează și pe exploatare și pe exploatați, dacă acele legi trebuie să fie generale, aplicabile la toate transacțiunile civile sau numai la o parte din ele, să profite numai unele clase de oameni sau toți cetățenii?

Nu este aci vorba de simple considerațiuni morale, precum afirmă contradictoriul nostru dela «Pressa», ci de considerațiuni de ordine publică, de-un principiu constituțional de drept, de egalitatea civilă,

care astăzi este o regulă de drept public și privat.

Dar crede oare contradictoriul nostru că principiile înorale sunt indiferente pentru eficacitatea, pentru valoarea legilor și pentru bunul traiu al societății? La a noastră părere, în condițiunea de astăzi mai cu seamă a societății omenești, cu spiritul de examen și de critică ce domnește în toate relațiunile sociale, legea n'are nici o autoritate de nu va fi întemeiată pe-un principiu moral. Și în realitate atât codul nostru civil care declară nule contractele frauduloase și făcute cu dol, cât și codul penal care pedepsește reana credință, abuzul de incredere, atentatele la bunele moravuri, nu fac decât să aplice reguli de morală.

Noi considerăm că o lege pozitivă este cu atât mai respectabilă și acțiunea ei tutelară pentru societate cu atât mai decisivă, cu cât este și mai morală. Vai de societatea care nu ține seamă de prescripțiunile morale în legile sale civile sau publice; de acele prescripțiuni care constituie caracterul sociabil al omului, și cari contribuiesc a reprimă instinctele de exploatare a unor naturi perverse asupra semenilor lor.

Negreșit nu pretindem, nici putem pretinde a face din morala privată reguli de drept; dar este o morală socială care este baza oricărui drept public pozitiv, fără care o societate nu poate prospera nici măcar a fi liniștită; aceea voim să le vedem respectate și consacrate prin legi. Acela morală socială voește ca contractele civile să nu fie intinate de fraudă și de dol. Nu este un principiu nou, ci vechiu ca și lumea civilizată, și mai cu seamă ca lumea creștină din care se trage societatea noastră ca fiică legitimă.

Ce sunt noțiunile justiției și dreptul de proprietate de cari ne vorbește cu atăta îngrijire contradictoriul nostru dela «Pressa», că se ating și se lovesc cu propunerea d-lui Grădișteanu? Se ating justiția și dreptul de proprietate ale cui? Ale cămătarului care prin dol și fraudă profită de slăbiciunile, de nevoia, de viciul chiar al unui funcționar sau al unui pensionar ca să-l exploate și să i ia 1000 la sută plus capitalizării fabuloase; sau a funcționarului și pensionarului care se ved sugrumați într'un moment și, prin amăgirea acelui moment, lipsiți de *averea lor* pentru mai mulți ani? Sub invocarea sacră a justiției și a dreptului de proprietate, se ascunde dreptul de hrăpire pur și simplu al cămătarului.

Un argument ce ni s'a spus că are în tesac unul din apărătorii cămătarilor — căci nu l' putem califica altfel — și pe care cugetă să l' propună la adunare în discuțiunea proiectului de lege, este că nici funcționarii, nici pensionarii nu sunt *minori*, ci *majori*, că prin urmare n'au decât să sufere consecuențele actelor lor. Dar cel de'tăiu caracter al unui contract leal, sau mai exact cea de'tăiu condițiune a unei convențiuni obligatorii, după morală și după lege, nu este oare un *consimțământ liber*, de o parte

și *buna credință* de altă parte? Intrebăm însă unde este consimțământul liber al unui pensionar sau funcționar, care ar avea vișul luxului sau al cărturării de exemplu — (luăm pe cei mai reii) — și unde este *buna credință* a cămătarului care profită de aceste vișuri ca să dea concursul său amăgitor acestor nenorociți, *de ași exercita dreptul de proprietate* despoinduse deel, precum sedespoae de haina sa un osândit, pentru ași petrece viața în chilia mizeriei ca în chilia unei temnițe?

Dar este o considerațiune capitală care trebuie să ne indemne pe toți fără excepție a vedea propunerea d-lui Grădișteanu că devine lege, considerațiune pe care o supunem la meditațiunea oamenilor noștri politici.

Știm cu toți că aceste două clase de oameni, funcționarii și pensionarii, sunt alegători și eligibili interesul politic este pentru țară ca ei să se mențină în o pozițiune independentă, dacă voim să nu se vițieze instituțiunile. Destule motive de depravație și de corupțiune ne oferă omul cu patimele și ambițiunile sale; să nu mai adăogăm și servilismul — ca să nu zic servitudinea — omului strimtorat de neimpăcata aviditate a cămătarilor. Nu putem noi îngădui, fără pericol, ca o parte considerabilă a alegătorilor și eligibililor să fie lăsată în prada și discrețiunea cămătarilor corupți și corupători.

Spiritul de cămătă este cel mai înverșunat inamic al societății noastre civile. În orașe el exploată pe funcționari și pe pensionari prin contracte de cesiune a leilor și pensiunilor; în sate prin imprumuturi oneroase, deghizate sub nume de prestațiuni de muncă. Cu îngăduirea acestei stări de lucruri, vom ajunge în puțin timp să avem colegii electorale compuse în majoritate de mercenari în serviciul cămătarilor. Ce va câștiga justiția, dreptul de proprietate, moralitatea publică și soliditatea instituțiunilor noastre cu o asemenea pretinsă libertate a transacțiunilor?

«Să ne unim cu toții, ne zice «Pressa», pentru a îndrepta legile «pe viitor, dar să respectăm drepturile dobândite în trecut.»

Să ne unim negreșit. Aceasta cerem și noi. Dar răspundem că nu considerăm ca *drepturi dobândite*, facultatea de a exploata cu nerușinare și cu prejudiciul interesului public o clasă de oameni interesantă care merită toată solicițtudină legiuitorului și protecția lui.

Contradictoriul nostru dela «Pressa» ne impută că comitem o eroare manifestă de drept când comparăm contractul de cesiune al pensiunilor și leilor cu contractele pe care legea le declară nule pentru cauză de fraudă etc. Dar înțelege oare legea sub nume de fraudă și dol numai faptul unui act brutal material? nu înțelege ea mai cu osebire faptul moral ce rezultă din abuzul unei situațiuni de inferioritate manifestă de raporturi între contractanți? Părintele de familie care are copii și soție *pe care nu trebuie să i lase pe drumuri*, este

care mai puțin respectabil în fața unui unii cămătar, de cât în fața unui testator care ar voi să treacă peste porțiunea disponibilă? Crede contradicția noastră că cămătarul poate să beneficieze de fructul violentei sale morale și de dolul său...

Într'un articol de jurnal nu putem tracta ex professo și cu toată dezvoltarea ce comportă cesiunea de drept ridicată de adversarii proiectului d-lui Grădișteanu. Credem însă că am răspuns îndestul la argumentele ce neopune „Pres-sa” atât în privința legitimității măsurii cât și în privința dreptului și a principiului neretroactivității.

Legitimitatea se justifică prin desordinea și pozițiunea precară la care sunt expuși pensionarii și funcționarii statului; dreptul lor se întemează prin datoria ce-o are legiuitorul a garanta o pozițiune egală pentru toți; iar neretroactivitatea legii este asigurată fiindcă nu seating fapte consummate, căș-tiguri legiuiri dobândite. Ceea ce e mai presus de toate este că prin proiectul de lege se asigură și se garantează interesul public în măsura prescripțiilor morale care trebuie în tot d'eauna să caracterizeze o legislațiune liberală și conservatoare tot de o dată.

C. N. Brăiloiu.

INFORMAȚIUNI.

D. V. Boerescu ar fi hotărât să se retragă în curând în viața privată.

Se spune că d. Cogălniceanu ar fi demisionat din postul de plenipotențiar la Paris. D-sa ar fi să vie numai decât în țară, unde l'asteaptă portofoliul externelor în noul minister de fuziune, de care-i vorba.

Ieri, d. E. Schuyler a înaintat d-lui ministru al afacerilor străine scrisorile prin care este acreditat de guvernul Statelor-Unite în calitate de însărcinat de afaceri pe lângă guvernul nostru.

Se aude că „Jokey-Clubul” va da, peste puțin timp, un bal splendid în locul său.

Restaurarea Catedralei dela Argeș. Discursul d-lui T. Maiorescu

În ședința de luni a Camerii s'a votat creditul de 73,300 l. pentru

plata ultimelor sume cheltuite cu restaurarea exterioară a catedralei dela Argeș. În privința acestei lucrări, s'a vorbit mult, s'au făcut multe înșinuări, cu scopul de a împiedeca lucrarea; s'au întrebuit toate înrîgile, toate cî-nucle, toate calomniile pentru a zădărnici silințele eminentului arhitect, d. Lecomte du Nouy, care era însărcinat cu această operă artistică. D. Lecomte, cu o paciență exemplară, neluând la inimă decât încenajările ce i le făceau oamenii de bine și competenți, a suferit și a lucrat cu energie șase ani. Astăzi restaurarea exterioară este isprăvită, rezultatul admirabil și mai presus de orice așteptare, — deși numele d-lui Lecomte ar fi trebuit să fie o garanție pentru oricine — rezultatul este de față, și gurile revoltatoare sunt bine astupate. Ne ținem însă datori a da o satisfacție eminentului și onestului restaurator pentru încheierea afacerii acesteia, și nu o putem face mai bine decât dînd aci căldurosul discurs al d-lui Maiorescu, pronunțat în ședința de luni, după care s'a votat în unanimitate creditul de 73.300. Iată cuvintele d-lui Maiorescu :

D-lor deputați,

Sunt câteva întrebări, și ar fi de dorit să fie mai multe, în privința carora din fericire nu este de trebuință să facem politică de opozițiune, ci ne putem mărgini a da fiecare lămuririle ce le avem, pentru a ne convinge unii pe alții fără spirit de partid. Așa, vă rog să mi dați voce a zice câteva cuvinte în cesiunea de față, fără nicio opozițiune fie chiar numai aceea, pe care a știut onor. preopinant d. Ionescu să o pună cu o fină ironie la adresa d-lui ministru de culte.

D. N. Ionescu se întreba, de ce s'au cheltuit mai mult de cât cei 250,000 lei preliminați în proiectul dela început? D-lor, când a fost vorba ca să se îngrijească Statul român de restaurarea acestei admirabile biserici episcopale, s'a adresat guvernul la una din autoritățile cele mai recunoscute în Europa ca specială în această privință, s'a adresat la d. Viollet-le-Duc, care tocmai atunci era între atele ocupat în patria sa cu restaurarea unui monument celebru, al catedralei Notre-Dame, dela Paris, și avea sub conducerea sa mai mulți arhitecți, elevi ai săi, formați în arta specială d'a restaura. Căci, d-lor, nu toți arhitecții sunt capabili de aceasta. Poate să fie cineva foarte bun arhitect în celealte, dar să nu cunoască nimic în ceea ce privește restaurarea credincioasă în forma și spir tul unui monument vechiu.

Când s'a adresat guvernul la d. Viollet-le-Duc, acesta, ca un celebru artist și mare iubitor al operelor de artă, ori unde s'ar fi aflat ele, s'a grăbit a răspunde la apelul nostru și ne a trimis pe un asistent al sev, pe d. de Baudot, ca să 'și procure o idee prealabilă despre ceea ce era de făcut la edificiul din curtea de Argeș.

D. de Baudot a venit în vara anului 1874, a studiat monumentul, a făcut un prim plan, se înțelege în lineamentele cele mai generale, și a fost de părere că restaurațiunea din afară a zidurilor, însă fără colorarea lor polichromă, în modul în care era ea în vechime, are să coste peste 250,000 franci, după cât

în-i aduc aminte, fără a vă garanta însă exactitatea acestei cifre în această vorbire improvizată.

S'a întors la Paris d. de Baudot tot în 1874, a supus planul d-lui Viollet-le-Duc, și acesta ne-a trimis pe d. Lecomte du Nouy, care din 1875 a început, și astăzi, trebuie să o constatăm cu fericire, a și terminat lucrarea sa în ceea ce privește restaurarea din afară.

D. Lecomte, un eminent elev al neuitatului Viollet-le-Duc, fusese înainte de a veni în România, câțiva ani în Orient, în Egipt, dar mai ales în Siria și Palestina, unde a fost atașat unei renumite misiuni arheologice a d-lui Clermont Ganeau, ale cărei rezultate, ilustrate cu deseurile d-lui Lecomte, se vor publica în curând la Paris, și rămăsese apoi însărcinat de prințesa Latour-d'Auvergne, tot în Palestina, cu lucrări arhitectonice în stilul oriental, drept aduceri aminte de locuri memorabile din viața lui Christos.

Cu aceste preparațiuni și sub asemenea auspicii a venit d. Lecomte du Nouy în mijlocul nostru și a început importanta sa lucrare.

Permiteți-mi, d-lor, a face aici o paranteză și a mi îndeplini o datorie față cu D. Lecomte.

Nu este destul să atingem numai cesiunile financiare, când este vorba de un monument de o însemnătate așa de mare, și de un artist care și-a pus eminentul seu talent în serviciul restaurării acestui monument. Cred că este de datoria noastră ca cu această ocaziune să se aducă în Cameră un omaj de recunoștință acestui bărbat, care, venit din Franța într'o țară ca a noastră, înrudită prin sângele locuitorilor ei cu patria lui, dar în fine totuși străină pentru el, s'a însărcinat cu însemnata misiune artistică ce i-a fost incredință, și, în mijlocul împrejurărilor celor mai grele și cu multe sacrificii, de care nu este locul să vorbim aici, mai în detaliu, a adus-o la un bun sfârșit prin talent, prin energie, prin conștiință și prin o iubire de artă mai presus de laudă.

D. Lecomte du Nouy a venit dar la Curtea de Argeș, unde nu a găsit ca preparare aproape nimic. A trebuit să inventeze și să dirijeze o întreagă organizare administrativă pe lângă cea artistică, să facă planuri, să desineze toate detaliurile, să aducă oamenii capabili, să 'și procure materialul, să îngrijească de transportul lui, să procure chiar locuința și hrana numeroșilor lucrători, ce 'i concentrase în această tabără artistică.

Șiți, d-lor, că biserica episcopală de la Curtea de Argeș fusese sguduită o dată prin cutremur și mai pe urmă fusese vătămată prin două focuri.

Două turnuri erau prin sguduire scoase din linia postamentului lor de deasupra boltei bisericii, legăturile lor de fer în parte rupte, zidurile boltei la unele locuri crăpate, polichromia aproape distrusă de schimbările atmosferice și de foc, frumosul baptisteriu dinaintea bisericii deslăcut și pus într'un șopron.

Aci erau toate de refăcut, și cu ce artă migăboasă! Fiecare ornament trebuia studiat, desemnat și sculptat apoi în piatră cu forma lui specială. Și aceste forme speciale sunt una din particularitățile admirabile ale edificiului. Fiecare desen de ornament este deosebit de celălalt, și mai ales în numeroasele scuturi rotunde, cari sunt bătute ca niște capete de cui de piatră în partea de sus a boltei, sub frumosul corniș în formă de stalactite, se vede cea mai bogată fantazie în felurite forme, așa în cât fac împreună un fel de cartă de model al ornamenticeii mauro-venetiene. Pentru asemenea lucrări de restaurare dar se înțelege că trebuiau tăe-

tori de piatră și alți meșteri cu gust și cu conștiințe.

Acești oameni au trebuit să fie aduși de departe, ca și nuse guseu la noi. Pe unii i-a adus din Franța, pe alții din Italia, unul din Palestina. Eran dar o sumă de lucrători veniți, dar biserica era la o jumătate de oră afară din orașel.

A trebuit o întreagă combinare administrativă pentru a le pregăti locuința și traiul lângă edificiul, a 'i priveghia și îmbărbăta la lucru, a mînușe disciplina între ei, a îngriji de plata lor regulată. Și toate acestea în sarcina d-lui Lecomte în afară de misiunea sa curat artistică, d-lui Lecomte sigur, în țară străină, într'o localitate cam afară de circulația cea mare, adeseori expus la dificultăți și de altă natură, pe cari prefer a nu le mai atinge. Și pe lângă toate acestea, în mijlocul felurite sale ocupațiuni, în mijlocul lucrărilor de tot felul, izbucni reșoiul între Ruși și Turci și intrerupse lucrarea în multe părți ale ei: transporturi împedicate, lucrători fugiți, neliniștea generală. Se înțelege, că nici ministerul în acea vreme, chiar dacă ar fi voit, nu avea capul liber ca să se ocupe de restaurațiuni artistice, și nici mijloacele financiare nu erau disponibile în cifra cerută ca să se facă lucrările în toată întinderea.

De aci se explică întârzierea în mare parte și o sporire a cheltuelilor totale prin continuarea unor salarii peste un timp cu mult mai îndelungat de cât se prevăzuse în proiectul primitiv. Acum, în ceat ce privește zidirea, se știa de mai înainte și s'a putut constata în decursul restaurării zidurilor și a ornamentelor de piatră, că bi-erica fusese primitiv colorată și siralucea în frumoasă polichromie a atator edificii orientale. Mai ales printre acele neamurate figuri de stalactite și printre liniile caracteristicei cordele împletite în trei, care cingee mijlocul edificiului, erau urme vizibile de colorii și de aurire. Eu insumi le-am putut vedea în diferitele rânduri, când am fost la Curtea de Argeș.

Atunci d. Lecomte a fost firește însărcinat de ministru să termine restaurarea externă împreună cu această podobă a polichromiei. Asupra coloriturii acestia, am auzit la noi diferite pareri; unii ziceau că nu trebuie să se facă tot-mai așa, alții că este prea mult aur, alții că s'a alterat forma cea veche etc.

D-lor, acestea sunt cesiuni cari trebuie deslegate de oameni speciali și de oameni cu oarecare competență, și nu este de niciun folos de-a face critică fără cunoștința de cauză. D. Lecomte du Nouy, a cărui competență după antecedentele sale e mai presus de contestare, ne afirmă ca așa a fost polichromia și așa a trebuit să fie restaurată, precum s'a făcut.

D. ministru de culte, se înțelege, că a trimis o comisiune pentru a 'și da părerea asupra lucrării terminate, și a făcut foarte bine că a numit în acea comisiune tot ce avem noi mai competent într'u aceasta. Va fi destul a vă numi pe dd. Ion Ghica și Dimitrie Sturdza între alții. Comisiunea în unanimitate a opinat că lucrarea d-lui Lecomte nu lasă nimica de dorit.

Trebue dar să avem corvingerea, că bine s'a făcut restaurarea. Adăog că și d. Alexandru Odobescu, eminentul nostru arheolog, de câțva timp absent din țară, a văzut adesea-ori lucrarea d-lui Lecomte și a fost totdeauna un zelos susținător și adesea-ori slătuitor al d-sale.

Negreșit, că acea împodobire polichromă, care s'a văzut în urmă că era necesară, a ocazionat niște cheltueli neprevăzute la început, și astfel se ex-

placă, pe lângă întârzierea menționată mai sus, suma cheltuită până acum în restaurarea aceasta. Dar acum, ca lucrarea este terminată, eu cred că trebuie să ne felițăm cu totu, că toți guvernele cari s'au succedat, consensatori, multi-olori și liberali, au contribuit fiecare cat a putut ca să se înnoiască și să se pastreze acest monument, care dovedește până la ce grad de cultură și de prosperitate a trebuit să fie ajunsă România la începutul secolului al 16-lea, sub domnia lui Neagoe Vodă.

Pentru aceste cuvinte și în urma explicațiunilor ce mi s'au dat din toate părțile fără deosebire de nuanțe politice, cred că vom declara cu totu, pe votul nostru, că suntem mulțumiți de această operă de artă națională, și terminat într'un mod așa de fericit (Aplauze.)

ARMARILE TURCIEI.

Dacă situațiunea Greciei, mai ales în privința financiară, este foarte dificilă din cauza îndelungatelor pregătiri de războiu, apoi nici Turcia nu simte mai puțin greutățile ce și-le impune, silu de amenințările vecinului său. Un corespondent din Salonice narează, între altele, că mai pe toată ziua șosesc vapoare de ale guvernului otoman sau corabii austriace cu trupe și materiale de războiu ce se transportă de aci mai departe spre Tesal. La Capul Burma se fac noi fortificațiuni și lucrările înainteză foarte repede, iar tunuril'asteaptă numai spre a fi așezate. De altfel Poarta este încercată și prin știrile din Albania. La Stambul se crede că Albanieji asteaptă numai ruptura dintre Poartă și Grecia, când apoi imediat și vor proclama independența. Liga albaneză se întărește neconcentrit militărește, și organizează Bași-buzucii, pregătindu se a se opune pe față lui Osman-pașa și lui Derviş-pașa. Acești nori negri de pe orizont paralizează ori-ce hotărîre a Porții, care tocmai din cauza aceluia pericol amenințări va căuta să evite cât mai mult o ruptură cu statul elin. Noi am înregistrat mai de mult știrea că Ali-pașa din Gusinie a intrat cu trupele sale în Usuh sau Scopie, un oras de 30,000 locuitori și o stațiune importantă a liniei ferate Salonice Mitrovița. Ali-pașa a declarat funcționarii turci că sunt liberi a pleca unde vor. Liga albaneză a luat administrația în mână. Pe drumul de fier nu e permis a se transporta trupe otomane. Toți s'au supus ordinelor ligei. Guvernatorul a cerut instrucțiuni din Constantinopol, n'a primit însă nici un răspuns. Albanieji primesc ajutoare din toate părțile. Prizen, Mitrovița, Ipec și Geacova sunt în mâinile lor. Ali-pașa domnește ca un prinț al țării asistat de un comitet de doispresce șefi ai triburilor muntene. Din fericire, locuitorii creștini sau străini au fost lăsați în pace până acum.

RESBOIUL RUȘILOR ÎN ASIA

Rușii își continuă operațiunile lor militare în Asia, fără a putea înregistra

LITERATURA

AMINTIRI DIN COPIIARIE

3

de ION CREANGA

Dedicatie Domnișoarei L. M.

— Urmare și fine. —

«Strânge repede ce mai ai, până când nu vine baba, și hai să fugim cu pluta cea la frate-meu Vasile în Borca», zise Dumitru; căci plutele începuseră a umbla. Înșfăcăm noi te mieri ce mai aveam, ne ducem degrabă la pluta și plutașii de cuvânt și pornesc. Ce a fi zis Irinuca în urma noastră, ce n'a fi zis, nu știu; dar știu atăta, că eram cu gheața în spate de frică, pân'am ajuns la Borca, unde ne-a fost și masul. Ear a doua zi, în Duminica de Florii, des-dimineață, am plecat din Borca, pe plau-Bătrân, împreună cu doi plăeși călări, spre Pipirig. Era o zi frumoasă în Duminica aceea și plă-

eșii spuneau că n'au mai apucat așa primăvară divinie de când ăș ei. Eu cu Dumitru însă, o ducem într'un cămice, stringînd vioarele și toporași de pe lângă plau și mergeam tot sburdînd și hărjonindu-ne, de par'că nu eram noi răcoșii din Broșteni, cari făcusem atăta bucurie la casa Irinuchii. Și mergeam noi tot așa, cam pe la amiază decădată s'a schimbat vremea cea frumoasă într'o vijelie cumplită, să restorne brazii la pământ nu alăta ceva. Pescăre baba Dochia nu-și lepădase toate cojoacele. Incepe a bură, apoi o întoarce în lapoviță, pe urmă o dă în frig și ninsoare cum se cade, și într'un buc ne astupă drumul, de nu știeai încotro să mergi. Și tot ninsoare și păclă până 'n pământ de nu se vedea om alături fiind.

«Așa-i că s'a diochiat vremea, zise unul dintre plăeșii ofînd. Mă miera m eu să fi mâncat lupul iarna asta așa de n'pripă. Deacum s'o luăm de-a chigara și unde ne-a fi scris, acolo vom eși.»

— Pauză! glasul unui cocș, zise celălalt plăeș. Haideti să apucăm într'acolo și poate să eșim în sat undeva.

Și ne coborim noi și ne tot coborim cu mare greutate pe niște povârnișuri primejdiouse, și ne încercăm printre cîmici de brad, și caii lungeau și se duceau de-a răsăgolul, și eu cu Dumitru mergeam șgribuliți și plîngeam în punni de frig; și plăeșii numai iceau și 'și mușeau buzele de necaz, și omielul se pusese pe unele locuri pînă la bău și începuse a inopta când am ajuns într'o infundătură de munți, unde se auzea resunînd glasul unui părăuaș, ce venca ca și noi din deal în vale, prăvălindu-se și isbindu-se de cele stînci fără voința sa... Numai alăta, că el a trecut mai departe în drumul său, ear noi am stat pe loc și am pus-o de mămăligă, fără apă.

«Ei, măi băeți, ia amu trageți la aghioase, zise un plăeș, scăpărînd și dînd foc unui brad.

— Ce 'i-i scris, în frunte 'i-i pus; chef și voe bună, zise celălalt, scoțînd o hîncă înghețată din desagi, pîrpîlînd-o pe jeratic și dîndu-ne și nouă câte-o hîncă.

Și așa lungea hrinca aceea de ușor pe gît, par'că era unsă cu unt! După ce ne-am pus bine rîngura la cale, ne-am covrigit im-

prejurul focului; și deasupra ninsoare, dedesubt udeală; pe-o parte înghețai, pe una te frigeai, ca la vremea și locul acela.

Și tot chinuindu-ne așa, era să ne pască alt păcat: cât pe ci să ne torcească bradul aprins, de nu băga de samă unul dintre plăeși. Pescăre blăstîmînd Irinuchii ne ajunsesse. Înșfîșit, se face și ziua, și după ce ne spălăm cu omel și ne închinăm după obiceiul creștinesc, apoi pornim cu plăeșii la deal pe unde ne coborisem. Ninsoarea mai încetase, și după multă trudă am găsit drumul, și hai, hai! hui, hai! cătră sară am ajuns la bunicul David în Pipirig. Și când ne-a văzut bunica, de bucurie a și tras un bucet.

«David al meu are de gând să mă bage de vie în mormînt cu apucăturile lui, cum ved eu. Inca ce rană-i pe dînsii, s'ermanii băeți! Cum i-a mâncat rîia prin străini, mîntei?»

Și după ce ne-a cîinat și ne-a plîns bunica după obiceiul ei, și după ce ne-a dat demăncare tot ce avea mai bun și ne-a îndopat bine, degrabă s'a dus în cămară, a scos un ulcior cu dohot de mestecăc, ne-a uns peste tot trupul

din creștet pînă 'n tălpi și apoi ne-a culcat pe cuptor la căldură. Și tot așa ne-a uns de câte două trei ori pe zi cu noaptea, pînă ce în Vinerea Sacă ne-am trezit vindecați tătă. Dar pînă atunci a venit și veste de la Broșteni despre stricăciunea ce făcusem, și bunicul, fără vorbă, a mulțumit pe Irinuca cu patru galbeni. Apoi în Sămăntă Pașilor m'a trimis la părinți acasă în Humulești. Și în zioa de Paști am tras un «Ingerul a strigat» la biserică, de au rămas toți oamenii cu gurile căscate la mine.

— Și mamii 'ei venea să mă înghiă de bucurie. Și părintele Ioan m'a pus la masă cu dînsul și Smărăndița a cionit o mulțime de ouă roșii cu mine. Și bucurie venea pe capul meu.

Iar la învierea a doua nu mi-a mai mers așa de bine; căci toate fetele din sat viind la biserică și unele din ele fiind mai drăcoase, cum au dat cu ochii de mine, le-a și bufnit risul și au început a-mi zice:

«Tunsul felegunsul, tunsul felegunsul, căiniu după dînsul!»

București, 1880 Septembrie, (Din «Convorbiri Literare...»)

ina acum mari succese de pe câmpul de război. Aceasta transpiră chiar din telegramele rusești. Astfel generalul Kobeleff anunța oficial că la 9 curent în. Tchiati, în număr de 30.000, atacat tranșeele rusești și după o luptă crâncenă au luat câteva întăriri și o parte din două paralele. Tezaurii au pus mâna pe patru tunuri de câmp și pe trei mortiere. Ei însă au fost respinși din prima paralelă printr-o fusiladă din partea rezervelor. Tururile, afară de unul, au fost reluate. În acest timp a avut loc și un atac din partea unei însemnate cete de cavalerie rusească în contra taberei rusești. Acest atac de asemenea a fost respins. Rușii tot au început îndată să lucreze la a doua paralelă, pe care au terminat-o a doua zi dimineață, de și vrăjmașul a avut încă o eșire violentă din cetate. Gloanele de asalt au înaintat, ocupând tranșeele înaintate ale vrăjmașului. Rușii au pierdut opt ofițeri și 102 oameni morți; 9 ofițeri și 84 oameni răniți. Inamicul a avut pierderi mari; totii lui umpleau tranșeele.

STAREA LUORURILOR IN IRLANDA.

În nenorocita Irlandă demonstrațiile nu încetează. O scenă caracteristică s'a petrecut, acum o săptămână, într-un meeting agrarilor. Înainte de a începe discuțiunile, câțiva bărbați au adus un sicriu negru cu inscripțiunea «proprietarismul.» O mulțime de lume s'au adunat în jurul strigând. Apoi desvelind sicriul, au aruncat în aer o grămadă de groapă, pe care o făcuserăm de mai înainte și aruncând sicriul într'însa au plimbat-o cu pământ. Aceasta amintește o scenă analoagă din timpurile trecute, când s'a procedat la «inmormântarea» țărmei. — În această provincie agitată nimic nu este sigur, nici viața, nici averea cetățenilor. O cazarmă din Edinburgh a luat foc și în trei ore tot edificiul a fost prefăcut în cenăș. Oamenii din cazarmă d'abia au scăpat cu viața. Neresit că focul a fost pus, însă faptuitorul nu s'a putut descoperi. Mai cu seamă edificiile statului sunt expuse fetei celor nemulțumiți și exaltați. Artilleria din Woolwick, a primit ordinul ca mitineele să vegheze bine asupra magazinelor din apropierea arsenalului rusec, în cari se află mari cantități de muniție și de pulbere. Autositațiile militare au primit informațiuni, cari fac necesare asemenea măsuri de precauțiune.

AMERICA DE SUD.

Cucerirea Limei de către Chilieni este marele eveniment al zilei în emisfera occidentală. Aci a ajuns războiul, care durează de doi ani între Republicele sudice ale Americii: Chili, Peru și Bolivia. Peruvienii se laudau că nu vor pierde capitala de cât numai morți, însă după ce au fost bătăuți la Miraflores, Lima s'a predat fără rezistență. Președintele a scăpat prin fugă, iar fratele său și ministrul de război sunt făcuți prizonieri. Aceasta a ajuns a fi soarta Republicii, condusă de popi și energici chilieni au pus mâna pe partea cea mai bogată a țării dimpreună cu tot țărmlul sării. Arica, Iquiguer și Callao fuseseră luate de mai înainte. Cuirasatele colosale ale Peruviei au fost parte atacate în aer, parte luate. Condițiunile de pace, propuse în luna Novembre trecut, Peruvienii n'au voit să le primească. Acum vor fi siliți a accepta propuneri mult mai grele. Acest rezultat victorios pentru Chilieni mai are încă o importanță pentru densi: Republicile argentine, cari mai de multe ori erau să se alieze cu Peruvia spre a înfronți statul înfloritor Chili, și vor cădea acum de treabă fiind bune-bucuroase că n'au pățit ca Peruvia.—Capitala Lima, sau cum se mai numește, Ciudad de los Reyes, este situată ca la o oră de țărmluri Oceanului Pacific; ea a fost fondată de Francesco Pizarro la 1535 și la 1859 număra deja 100,500 locuitori, între cari 40,000 străini. Oștile are 60 de biserici și e cel mai așezat din Occidental Americii de sud.

STIRI DIN AFARA

Liga internațională de pace și libertate a adresat din Geneva o epistolă d-lui Barthélemy Saint-Hilaire, prin care felicita pentru proiectul de arbitraj,

prin care s'ar putea evita un război între Grecia și Turcia și o couflagrațiune a intrăgului Orient.

Din Atena se telegrafiază că ministrul de marină Babulis a ordonat tuturor ofițerilor de marină din Pireu să participe la manevrele pentru mânăuirea torpilelor. În toate porturile se vor așeza torpile, spre a împedece apropierea flotei turcești.

Un ziar german emite un ce cam fantastic și anume că Guvernul cu amicii săi ar avea intențiunea de a tenta o întreprindere în contra Triestului la primăvară. Liste de subscripțiune s'ar fi pus în circulațiune în secret spre a se aduna fonduri necesare acelei întreprinderi aventuroase.

ACTE OFICIALE

S'a conferit *Virtutea Militară* de război drapelului regimentului 25 dorobanți, Vasluiu, care, pe timpul războinului din 1877, a făcut parte ca batalion din regimentul 13 dorobanți.

Dreptul de a purta semnul onorific de aur, pentru serviciul militar de 25 ani sa acordat: Colonelului Dimitrescu Athanasie, comandantul regimentului 7 călărași; capitanul Paladi Constantin, din regimentul 8 călărași.

Semnul onorific de argint, pentru serviciul militar de 18 ani impliniți îl vor purta de azi înainte: majorul Donici Nicolae, comandantul batalionului 1 de geniu. Capitanul Cociu Mihail, din regimentul 16 dorobanți. Capitanul Galeri Alexandru din regimentul 29 dorobanți. Capitanul Casemir Emil, din regimentul 7 călărași. Capitanul Dumitrescu Năstase, de la comisiunea permanentă a consiliului superior al armatei. Locotenentul Jean Eduard, din batalionul 1 vânători. Locotenentul Manoliu Vasile, din regimentul 12 dorobanți. Locotenentul Gănescu Nicolae, din regimentul 20 dorobanți. Locotenentul Vasilescu Ioan, din regimentul 26 dorobanți. Locotenentul Malacsa Constantin, din regimentul 24 dorobanți. Sub-locotenentul Constantinescu Ioan I-lu, din regimentul 4 călărași.

BULETIN PARLAMENTAR
SESIUNE ORDINARA.

— Ședința din 13 ian. 1881. —

Senatul. — Nu ține nici azi ședință. S'au trimis telegrame prin toate părțile ca să cheme în București pe venerabilii bătrâni.

Camera. — D. Schileru își desvoltă interpelarea privitoare la dificultățile ce face guvernul austriac comerțului de vite provenite din România. Ministrul răspunde că fle-care stat e în drept a lua măsurile pe cari le crede de cuviință din punctul de vedere sanitar; dar guvernul român negociază cu cel austriac ca aceste măsuri să fie cât se poate mai ușoare. S'a citit raportul asupra alegerii colegiului al II de Ilfov. D. N. Ionescu arată că guvernul prea s'a amestecat mult în această alegere. D. Nacu se proclamă cu toate acestea deputat al col. II de Ilfov.

PETIȚIA PENSIONARILOR.

În ședința de ieri a Camerii s'a comunicat de birou și s'a trimis comitetului delegaților următoarea petițiune, ce un număr de 160 pensionari a adresat Aduărei, rugând-o să voteze proiectul de lege pentru modificarea art. 409 pr. civ. amendat de Senat.

Domnule Președinte,
Domnilor Deputați,

Legea votată la 15 Decembrie anul expirat 1880, a dat națiunii române o nouă dovadă de interesul ce reprezentanțiunea națională matorul corp (Senatul) și guvernul poartă pentru vechii funcționari cari și-au sacrificat cei mai dulci ani ai tinereții lor în diferite funcțiuni, cum și pentru familiile și fiilor lor. Prin nevoțarea ei însă de către onor. Cameră înaintea serbătorilor ne-a expus că în acele sfinte zile când tot omul trebuie să adune împrejur pe toți membrii familiei în câminul seu spre a se bucura împreună de nașterea Mântuitorului nostru Isus Christos am fost nevoiți ca această mare și sfântă zi pentru creștini să nu-o putem petrece decât având numai o pâine și-o mică bucățică de carne; iar parte din noi nici chiar pe

aceea, neavând alte resurse, am fost nevoiți ca și înfruntăm și de astădată sărăcia, și nu am perlit speranță că la deschiderea Corpurilor Legiuătoare se va da soluțiune acestei mari chestiuni de care atârna viața a sute de familii, din cari cea mai mare parte astăzi sunt în lipsă de chiar existența zilnică expuși a înfruntasprimea gerului pentru că nu au cu ceși procura nici pâine nici lemne, și câte zile nu trec până ca să vază o schiuteie de foc în soba lor!

Avem însă convinețiunea că de astădată reprezentanți națiunii nu vor face alt decât a confirma votul matorului C rp, dând prin aceasta viață la sute de familii, căci numai de-aci atârna matorul lor, remăind acest mare act eteru scris în inimile noastre și ale urmașilor noștri.

Binevoiti, vă rugăm, d-le Președinte și d-lor Deputați, a primi asigurarea profundului nostru respect.

(Semnați), *Maior A. Cocăneanu, Maior I. Enescu, Iord. Pastia, Al. Culici și alți 105 pensionari.*

CRONICA

Diseară, la 8 ore, d. Titu Maiorescu va reincepe prelecțiunile d-sale asupra logicii și aplicările ei, în sala Universității.

În sfârșit reu-făcătorii cari scosese rășinele dr. mului de fer dela Serbești sunt toți prinși.

Până acum stau în temnițele Galaților.

Zilele acestea a apărut în București o revisită mensuală a studenților în medicină: «Spitalul».

Lacuna ce umple această publicație științifică ne dă dreptul a felicita pe tinerii studenți și a le ura cel mai desăvârșit succes. — Comitetul de redacție e compus din dd. I. G. Apostolescu C. Ghica Simionescu, I. Kiriac, G. C. Sabin, Al. Spiroiu, I. V. Ștefănescu și I. Uziel.

Din cauza gerului ce a început de două zile, patinajul e foarte animat.

În Gismigiu și pe bazinul dela St. Spiridon vechiu, unde patinatorii găsesc și cabine încălzite, în toată ziua o petrecere veselă.

MESURI DE APARARE

Comitetul membrilor partidului conservator și liberal independent din orașul și județul Tecuciu, văzând crescândă atitudine nedemnă, nepatriotică, nesinceră și afară din lege, care tinde la oligarhie, a fracțiunii roșe pretinse «partidă liberală națională», cu toți înregistrați și cu toate instrumentele bugetivore, lațu cu tot ce nu sunt adepți acestei secte.

«În lupta noastră, în aceste timpuri de neliniște și asupri, având de bază statornică principiile deja cunoscute: *ordinea și legalitatea*, și tari pe drepturile ce ne consacra pactul nostru fundamental,» a luat măsurile următoare:

I. Comitetul de acțiune este și sediulară în permanență; el, prin președintele său sau locuțitorul, comunică cu comitetul central din București și cu capii partidului liberal independent direct spre întărirea și unirea puterilor noastre ce suntem inspirați de aceeași credință a binelui public, a progresului statului român în general și a județului nostru în special, cum și spre a ne simți susținuți și apărați prin scutul puternic al unei organizații colective.

II. Toți conștienții noștri, cari împărțind convingerile noastre au eșit din izolarea în care stau și au voit a-și întări puterile prin legătura deja făcută, sunt rugați ca or ce abuz în ale lucrului public, ori-ce nelegalitate săvârșită în județ vor afla sau vor face a le parveni la cunoștiință, să o comunice comitetului atât spre a se denunța și cere dreptate prin organul nostru cât și spre comunicarea comitetului central ca împreună cu toții se tindem la îndreptarea răului pe căile legale.

III. Comitetul prin mijloacele sale proprii, în capitala județului ca și în district, se obligă a urmări faptele nelegale și persecutătoare a tuturor autorităților compuse din devotații fracțiunii roșe cum și a preținșilor aleși ai județului în scopul de a se procede cum se dispune la punctele I și II.

IV. În ce privește specialmente modul de înscriere și omitere a alegătorilor în listele electorale a județului, Comitetul va urmări pe cale de contestațiune și cele prescrise de lege ori ce abuz și va mișca acțiune publică contra tuturor înscrierilor ilegale din trecut. Aceste pentru mica țintă a consolidării și a întinderii în județ a membrilor partidului a căror credință le reprezintă în județ Comitetul. — «Mișcarea Națională.»

CONGRESUL PRESII.

D. ministrul de externe a comunicat ministrului de interne raportul următor, ce d. Mitlineu, ministrul rezident la Bruxelles, i a adresat la 28 Iulie 1880 :

Domnule ministru,
Am onoare a aduce la cunoștiință d-v., că, Vinerea trecută, membrii comisiunii executive a presii belgiane s'au întrunit, la ministerul de interne, cu redactorii ziarelor principale din Belgia, și cu del gații presii străine, pentru a discuta asupra unei propuneri făcută de d. Galenga, redactor al ziarului «Times», de-a se convoca la Bruxelles un mare *Congres al presii*.

După ce s'a discutat avantajele cari trebuie să resulte de aci, pentru misiunea presii în general și pentru întinderea legăturilor de fraternitate între ziaristiiferitelor țări, adunarea a decis în principiu ca un congres al presii să se convoace la Bruxelles, în cursul anului viitor.

Mă cred dator a atrage toată atențiunea d-v., d-le ministru, asupra acestui congres viitor. Poate că veți crede, ca și mine, că este oportun ca ziarele din România să fie reprezentate asemenea în sinul acestei întruniri, unde, negreșit, oamenii competiți vor discuta asupra unor chestiuni de cea mai mare importanță pentru țările cari posedă libertatea absolută a presii. Influența din ce în ce mai mare ce presa, aceasta a patra putere, cum s'a zis, cu drept cuvânt, exercită în Statele cari se bucură de instituțiuni liberale, și rolul ce ea joacă în relațiunile internaționale, mi dă dreptul a crede, că presa noastră nu va pierde această ocaziune fără a se pune în raporturi directe cu membrii cei mai autorizați și mai luminați ai presii occidentale; țara noastră nu poate de cât să câștige prin asemenea raporturi de confraternitate și prin schimbările de idei, cari neapărat se vor urmă la congres.

Bine-voiti a primi, d-le ministru, încredințarea înaltei mele considerațiuni.
M. Mitlineu.

FAPTE DIVERSE.

Duminecă seara, la reprezentația gimnasticilor români: d-na Petrescu și dd. Petrescu și Velescu, ce se dedea în Galați, o nenorocire puse în consternație pe toți spectatorii.

Pe când d-na Petrescu și făcea exercițiile sale pe trapezul cel mai înalt, cablul trapezului se rupse și nenorocita artistă fu precipitată de la o înălțime de aproape șapte metri. «Posta» află că starea ei e foarte gravă.

Cronică teatrală.

A-seară s'a reprezentat la teatrul cel mare piesa d-lui Marian: *După despărțenie*. — Constatăm cu plăcere că modificarea introdusă de autor în actul III e de o inspirație norocită și de un succes ce nu se poate nega. — Bătrânul Brebeanu a fost foarte bine interpretat de d. Hagiescu. În scena unde acest bătrân vine să anunțe soției sale duelul dintre cumnatu-seu Casian și Balomirescu, d. Hagiescu a fost la înălțimea unui bun artist.

ULTIME STURI TELEGRAFICE
(Serviciul AGENȚIEI HAVAS)

Londra, 25 ian. — O nouă circulară a d-lui Barthélemy St-Hilaire, cu data de 7 ian. publicată de «Morning Post» demonstrează că congresul din Berlin a păstrat un caracter pur mijlocitor fără nici o atențiune la suveranitatea Turciei și că conferința din Berlin nu poate trece peste mandatul congresului; conferința a precizat numai fruntaria pe

care Europa o hotăra celor două părți. «Ar fi deplorabil, zice ministrul afacerilor străine din Franța, ca pacea lumii să fie compromisă de poporul grecese, căruia Europa i-a dat atatea semne de interes».

Viena, 25 ian. — Conte Taaffe, răspunzând la o interpelare a d-lui Hohenwart, anunță o serie de proiecte privitoare la îmbunătățirea situației populațiilor egricole. Această declarație a fost primită în vii aplause.

Roma, 25 ian. — «Dritto» desminte noutatea, dată de el ieri, că d. Maccio, consul italian, s'ar transfera încurcând din Tunis la Alexandria și că d. de Martino, consul la Alexandria, s'ar duce la Marsilia. — Se zice că meetingul în favoarea sufragiului universal s'amânât. Cele din urmă noutăți telegrafice din Scutari desminte șgomotul după care liga albanează ar avea intențiunea să ceară Porții autonomă administrativă a Albaniei și ca în caz de refuz, ea s'ar alia cu Grecia. Puterile n'au luat încă nici o hotărâre în privința propunerii de a se întruni o conferință la Constantinopol.

Acțiunile primitive ale societății căilor ferate române sub No. :
Seria D. 30,377/30,379; 30,392, 30,393.
Seria E. 83,701/83,703; 106,655/106,694
fiind sustrate, s'a oprit preschimbarea lor și achitarea cupoanelor. Veri-cine va poseda una sau mai multe din aceste acțiuni, sau va putea da vr'o știință asupra lor, este rugat a se prezenta la sub-semnatul, de la care va primi o bună recompensă.

Bengesco, strada Clementei, 15. s. 1
24

BULETINU FINANCIAR

Dela 24 Ianuarie

Cursul de Paris	cursul zilei	cursul din ajun
Renta română 5%	77	77
Acțiunile băncii României	120 15	120 25
Renta franceză	48	48 50
Cursul de Berlin		
Priorit. drum. de fer româ	—	manq
Obligațiuni	100 75	100 60
Acțiuni	55 60	55 60
Noile obligațiuni	92 70	92 70
Imprumutul danub. Qperheim.		
Cursul de Londra.		
imprum. danubian Qperheim.	107	107
idem Stera	104	104
Cursul de Viena		
Napoleonul	9 375	9 37
Ducatul	5 56	5 56
Renta metalică 5%	73 80	73 90

OURSUL BUCURESCI

Pe ziua de 14 Ianuarie 1881. ora 10

VALOAREA	Cumpărare	Vândute
OBLIGAȚIUNI		
6 % Ob. de stat convert.	86 1/2	87 1/2
6 % Căilor fer. Romane	92 1/2	93
8 % Domeniale.	102 1/2	103
Dob. 10 fr. Ob. C. p. 30 l.	103	105
7 % Scrisori func. rur.	98 3/4	98 1/2
7 % „ „ urbane	93	93 1/2
8 % Impr. Municipal.	100	101
„ „ pr. Buc. (bil. 20 l.	27	28
5 % Renta română	76 1/2	77 1/2
Acțiuni Dacia	—	500
„ Romania	70	75
„ Băncii de Rom.	580	585
Bom. eșite la sorți copex	1/2	Argint.
Oblig. de stat.	1/2	Aur.
Renta.	1/2	—
Căilor ferate	1/2	—
scrisuri	1/2	aur
Argint contra aur.	1-1/4	1-0/10
Bilete hypot. contra aur	1-1/2	1-0/10
Rubla hiruz	2-50	2-60
Florini	2-14	2-15
Lose otomane	36	42
Cursul din Viena		
25 Ianuarie		
Napoleonul	937 1/2	9 38
Ducatul	5 56	5 57
Lose otomane	19 80	20 40
Rubla hartie	123 3/4	123 1/2
Cursul din Berlin		
25 Ianuarie		
Oblig. căilor ferate rom.	100	100 1/2
Acțiunile	55 1/2	55 60
Prioritățile	—	—
Qperheim	213	212 80
Lubie de hartie.	93 1/2	93 20
Obligațiuni noi	—	—
Losuri Ottomane	—	—
Cursul din Paris		
25 Ianuarie		
Renta Română	76 1/2	76 1/2
Lose otomane	48	48 1/2
Schimbul		
14 Ianuarie		
Paris (3 luni)	99 10	
„ la vedere.	100 10	
Londra (3 luni)	25 10	
„ la vedere.	25 35	
Berlin (3 luni)	122	
„ la vedere.	123	
Viena la vedere	214 15	

De inchiriat și de vnzare

Casa din calea Victoriei 162, in total sau in parte fie-care etaj conținnd:

Etajul de sus

6 saloane pentru stăpâni, cameră pentru fecior, cameră pentru femeia de casă, cămară, bufet, bucatărie, spălătorie, cameră pentru rânduș, cameră pentru vizită, grajd pentru 6 cai, sopron de 5 trăsuri, pivnițe mari boltite, puț in prima curte spațioasă plus o altă curte pentru diferite depozite și grădina ce aparține in întindere aproape un pogon și cu diferiți pomi roditori.

Etajul de jos

6 camere pentru stăpân cu dependentele lor, grajd pentru 8 cai, sopron de 4 trăsuri și pivnițe boltite, toate in perfectă și bună stare și nealocate la nici o sarcină.

Amatorii să pot adresa in veci ezi la proprietarul lor, locuitor chiar in această casă etajul de jos la dreapta, de la orele 10 dimineța până la 5 după amiază.

Uvrugiul instructiv

«Adăpostul personal» de Laurentius in Lipsa ilustrat bogat cu 60 desene anatomiche oferă indestulă instrucție și ajutor in casurile de slabiciuni al sexului masculin de ori ce etate, cât și consecințelor uerenvăibile cu obiceiurilor secrete. Zisa carte existând de 30 de ani, a apărut deja in 38 tiragi și in 7 limbi diferite. Se poate procura prin I. Szollosy librar, București 40 Calea Victoriei 40. Piața Teatrului contra transmiterii de 5 franci (ev. și in timbre postale.)

Lectiuni de limba română, germană in etate, precum și pentru traduceri a se adresa la Redacția «Timpului».

HOTEL DE L'OPERA al lui EDUARD SACHER in Viena (Austria).

Acesta e numele care amintește lucruri excelente și rechemă suveniruri plăcute in memoria societății vieneză. Când primăvara praterul se îmbracă in verdeț și frumusele aleuri sunt frecventate de tot ce capitala are mai elegant și mai distinși din societate, minunatul chiocș numit «Colina lui Constantin», ținut de Eduard Sacher, este unul din cele mai atrăgătoare puncte ale promenadei favorite a Vienei, iar când prima brumă despoae de frunze arbori bulevardului numit «Ringstrasse», cineva este fericit a se refugia in otelul Operei, acest asil al tuturor amatorilor unei vieți elegante și comode. Intr'adevăr nu este numai pentru mâncări și băuturi că stabilimentul Sacher poate fi considerat ca un model, căci acest otel oferă familiilor, cari nu petrec decât un timporecare in capitala, locuințe ce au confortul unui otel de primul rang, având totuși aerul unor locuințe particulare elegante. Acest Otel s'a mai mărit considerabil și tot mobilierul a fost reînnoit in stilul cel mai grandios și mai bogat. Toate aceste îmbunătățiri pun acest stabiliment in rangul unui Otel de prima ordine. Cât despre vinuri, se știa că Sacher este in relații cu casele cele mai renumite și mai solide mai ales in cât privește vinurile de Champagne, calitatea cărora nu se găsește in alte stabilimento din Viena

FER BRAVAIS

(FER DIALYSÉ BRAVAIS)

Contra anemie, coloroziei, slabiciunii, sîrșelei, poalei albe etc.

Ferul Bravais (fer in liciid picături concentrate) este singurul recomandat din toate acidele; nu are nici un miros, este bun la gust și nu produce nici constipațiune nici diaree, fiind foarte bun pentru stomah; ceva mai mult este singurul care nu inegrește dinți. Este cel mai economic din feruginoase. Depozit general in Paris, 13 rue de la Harpe, de oare ce un flacon durează o lună. A se feri de imitațiuni care se găsesc în toate farmaciile. După cerere se trimite gratis o broșură interesantă asupra anemie și tratamentului său. Depozit in București la dd. Fridrih Brus, Ovessa, Dimbovitza-Schmetan Brus.

CONTRA Guturaiului, a grijei, a bronșitei și a iritațiunii pieptului, pectoralele cele mai eficiente recunoscute de medici sunt tot-d'ama. Siro-pul și Pasta de Nafen de Delangrenier din Paris, ce nu conțin nici opium, nici morfină, nici codeină; ele pot fi date fără frică copiilor. (A se feri de contrafaceți). Depozite in Români a in principalele farmacii

PAPIER WLINSI

Marele succes al acestui remediu se datorează proprietății sale de a trage afară din corp iritațiunea care tot d'ama a se fixa asupra organelor esențiale a vieții; se deplasează astfel reul făcnd vindecarea ușoară și promptă. Cei d'intăiu medici o recomandă cu deosebire contra guturaiului, bronșitelor, durerilor de gât, rematismelor, drumurilor. Intrebuițarea ei e foarte simplă: una sau două aplicațiuni sunt de ajunse cele mai de multe ori și nu cauzează de cât o mâncărime ușoară. Se găsesc, in toate farmaciile.

a se feri de contrafaceți
In Paris, la D. Wislin, rue de Seine 31. Depozit in București la domniile farmaciști: Zurner, Risdorfer, Bruss, Eitel, Dembovici și in toate farmaciile; in Iași la d-nii farmaciști Linde, Lbyszewski etc.

MEDALIA DE AUR EXPOZIȚIA UNIVERSALA DE LA 1878.

MARE MEDALIE DE AUR SI MEDALIE DE PROGRES 1872-1873.

4 DIPLOME DE ONOARE

APARATE CONTINUE

pentru fabricarea Bănturilor Gazoase de tot felul; Ape de Selta, limonade, ape de Soda, vinuri spumegătoare, gazificarea birii.

SIFOANE! E cu mare și mic levier, avoide și cilindrice sunt totdeauna incercate cu o presiune de 20 atmosfere, simple, solide, ușor de șters. Etain au fer titre sticla cristal. J. HERMANN-LACHAPELLE 144 rue du Faubourg-Poissonnière. Paris trimite franco prospecte detaliate. J. BOULET et Comp. Succesori.

INJECTION BROU

higienică, infailură preservativă Singbilă vindecătoare fără a lăsa nimic Se găsește in Sate farmaciile din Univers și la Pari la JULES FERRE faemacist. No. 120 otrada Richelieu, succesor al lui; Bron; București la d-nul W. ZORNER, farmacist.

TENIA (Panglică)

SIRELELE I URMARI

se vindecă fără pericol și dureri, fără cură de foame in 2 ore, garantându-se un succes sigur fără a și intrerupe ocupațiunea.

Se primesc comande pentru medicamente

Farmacia la Sf. George

Viena V, Wimmergasse, No. 33.

ENVOI GRATIS ET A TOUT LE MONDE de l'indication d'une formule infailible pour guerir, en secret et a peu de frais, les ecoulements recents ou interets. Ecrire a EYMIN, a Vienne (Isere), France.

TOUX RHUMES

Grippă, Tusee măgărească, Tusee nervoasă, Bronchite acute sau cronice, Răgușeală, Extinctiunea vocii, Insomni, Vindecate rapide cu

SIROP et la PATE DE VAUQUELIN

Aceste medicamente sunt puternice auxiliari in PHTHISIA PULMONARA, mai ales când expectorațiunea devine dificilă, respiratiunea grea, oppressiunea dureroasă. PASTA, din cauza intensității întrebuițării sale și a gustului său plăcut, este un precios remediu pentru persoanele cari voragiază sau acestea a căror ocupațiune li rețină aiaș. A crize tenicului Vauquelin și simbur (imprimat in albstru) al Guvernului Francez. Paris, farmacia VAUQUELIN-DESLAURIE, S. 31, rue de Cléry, Paris; la București, farmacia BRUSS; la Brașov, farmacia CAUFMES și GHEORGHIADÉ, și la toate farmaciile, și drogueriile cele bune.

Casa «MENU» optician, succesorul d-lui Lhuier

VINDECARE ASICURATA

Migrene, dureri nevralgice și reumatismale. Inele, brățări, incingătoare, cercuri de picior. Calea Victoriei 60.

TIPOGRAFIA STEFAN MIHAILESCU BUCURESCI

No. 14, Strada Covaci, No. 14.

Acest stabiliment tipografic deja cunoscut Onor. Public, permutându-se din strada Lipsani in strada Covaci No. 14, și asortându-se din nou cu o mare cuantitate de caractere variate și in diferite tăcturi, după sistemul cel din urmă, și cu

5 MASINI ÇILINDRICE

ast-fel că se află in poziția efectua ori-ce lucrări atngătoare de această artă cu cea mai mare acurateță și in diferite limbi precum:

CARTI

de literatură, de științe și didactice, in toate limbile usuale.

JURNALE

cotidiane și hebdomadaire in diferite limbi și diferite formate.

CARTI DE VISITA

Bilete de Botez, Nunți, Invitații și Decese, etc.

BONURI

COMPTURI, FACTURI, CIRoulARI ETC.

BILETE ȘI CONDICI

pentru păduri, câmp, mori, accise percepții, etc. etc.

AFISE SI ANUNCIURI

culori sau simple.

REGISTRE

pentru toate speciile de servicii și ori-ce imprimare necesarii diferitelor autorități.

ETC. ETC.

Toate aceste lucrări se efectuează cu cea mai mare rapiditate și cu preferințe cele mai moderate.

Dintre tôte Pudrele folosite la toaletă cel mai fin product este incontestabil

PUDRA POMPADOUR

a lui LOHSE

E adevărată durătoare neobservabilă, fragedă și mai mătăsoasa ca ori-ce altă pudră de riz.

A nu se schimba ononimul fabricat al lui

Gustav Lohse

Parfumeur al curței imperiale din BERLIN

«Inventeur de l'Eau de Lys de Lohse»

In România, precum și in toate țerile, se află pe la principali parfumarii, farmacie și magazinele de noutăți.

Representant:

T. ZWEL-EL

București Strada Șelari, No. 2.

Nou! Maiglöckchen Parfum de Lohse.

De vnzare

la tip. Stefan Mihalescu hărtie maclatură (stricată). Strada Covaci No. 14.

ASTHME

Catarrhul, năduful, sufocațiunea și tôte bôlele organelor respiratorii sunt vindecate prin fuzurile Levasseur, 3 fr. in Franca. — Levasseur farmacist-chimist de clasa 1-ai, 23 rue de la Monnaie, PARIS. Depozit in București: la d. Zurner, și in tôte farmaciile.

NEURALGIES

Vindecate la moment chiar cu hăpuriile antinevralgice, ale d-nului Cronier, Pretul 3 fr., cutia, in Franca.

MARE SUCCES VELOUTINE

ESTE O FAINA DE OREZ

de o deosebită specialitate, foarte fină nesimțibilă, preparată cu Bicmut, și posedă calitatea cea fericită, a da feței omului FRESCTATEA NATURALA

TINERETEI C. H. FAY

Parfumeur la Paris, 5, rue de Paix.

Depozit in București, la farmacia d-lui F. W. Zurner, și la d-nii Appel & C-iei

VERITAVILA EAU ALLEMANDE COMPUSA de LESEUR

Această apă face a dispăre petele rașii, impediă sbărçiturile și albește peleo. La Paris, la d-nu Gastellier parfumeur, No. 47, rue de la Chaussée d'Antni. Depozit in București la farmacia d-lui C. W. Zurner, la d-nu Appel et C-iei și la tôte coifșuri și parfumori.

OAMENILOR EPUISATI SAU SLABITII

In urma multor eccese ale juneței, recomandăm usagiul PICATURILOR REGENERATRICE ALE

D-R. SAMUEL THOMPSON Paris, ru° St. Lazare .11

Ori-ice flacon care nu va purta semnătura dlui Gelin pharmacist se va considera ca contrafacut. Depozit in București la farmaciile Zurner, Risdorfer, Brus.

EAU ET POUDES DENTIFRICES de DR PIERRE

de la acultatea de medicină din Paris DE PARIS — 8, PLACE L'OPERA — PARIS Se găsește la tôte farmaciști, și coafșeri Medalla de merit decernat Caser Doctorului PIERRE și recompose cea mai mare obținută de dentifrice